

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

16. juli 2015*

»Præjudiciel forelæggelse — intellektuel og industriel ejendomsret — direktiv 2004/48/EF — artikel 8, stk. 3, litra e) — salg af varemærkeforfalskede varer — ret til oplysning i forbindelse med en sag om en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed — ordning i en medlemsstat, der tillader pengeinstitutter at nægte at imødekomme en anmodning om oplysning vedrørende en bankkonto (bankhemmelighed)«

I sag C-580/13,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) ved afgørelse af 17. oktober 2013, indgået til Domstolen den 18. november 2013, i sagen:

Coty Germany GmbH

mod

Stadtsparkasse Magdeburg,

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, L. Bay Larsen, og dommerne K. Jürimäe, J. Malenovský (refererende dommer), M. Safjan og A. Prechal,

generaladvokat: P. Cruz Villalón

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Coty Germany GmbH ved Rechtsanwalt M. Fiebig
- Stadtsparkasse Magdeburg ved Rechtsanwalt N. Gross
- den tyske regering ved T. Henze og J. Kemper, som befuldmægtigede
- Europa-Kommissionen ved F. Bulst og F. Wilman, som befuldmægtigede,

* Processprog: tysk.

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 16. april 2015,
afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 8, stk. 3, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (EUT L 157, s. 45, og berigtigelse i EUT L 195, s. 16).
- 2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Coty Germany GmbH (herefter »Coty Germany«), et selskab, der er indehaver af intellektuelle ejendomsrettigheder, og et pengeinstitut, Stadtparkasse Magdeburg (herefter »Stadtparkasse«), vedrørende sidstnævntes afslag på at give Coty Germany oplysninger om en bankkonto.

Retsforskrifter

EU-retten

- 3 Følgende fremgår af 2., 10., 13., 15., 17. og 32. betragtning til direktiv 2004/48:
  - »(2) Beskyttelsen af den intellektuelle ejendomsret bør sikre, at opfindere og produktudviklere kan skaffe sig en rimelig indtægt af deres opfindelser eller frembringelser. Den bør desuden danne grundlag for den videst mulige udbredelse af værker, idéer og ny viden. Samtidig bør den ikke være til hinder for ytringsfriheden, den frie bevægelighed for information eller beskyttelsen af personoplysninger, bl.a. på internettet.
- [...]
- (10) Formålet med dette direktiv er indbyrdes at tilnærme lovgivningerne med henblik på at sikre et højt, ækvivalent og ensartet beskyttelsesniveau i det indre marked.
- [...]
- (13) Det er nødvendigt at fastlægge så bredt et anvendelsesområde for dette direktiv som muligt for at dække alle de intellektuelle ejendomsrettigheder, der er omfattet af fællesskabsbestemmelserne på dette område og/eller af de berørte medlemsstaters lovgivning. [...]
- [...]
- (15) Dette direktiv bør ikke berøre de materielle regler om intellektuel ejendomsret, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger [(EFT L 281, s. 31)], Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/93/EF af 13. december 1999 om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer [(EFT 2000 L 13, s. 12)] og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked [(EFT L 178, s. 1)].
- [...]

(17) De foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der fastlægges i dette direktiv, bør i hvert enkelt tilfælde fastsættes på en sådan måde, at der tages behørigt hensyn til det pågældende tilfældes specifikke karakteristika, herunder de særlige egenskaber ved den enkelte intellektuelle ejendomsret, og, når det er relevant, til krænkelsernes forsætlige eller ikke-forsætlige karakter.

[...]

(32) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som især anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder [(herefter »chartret«)]. Direktivet har navnlig til formål at sikre, at den intellektuelle ejendomsret overholdes fuldt ud i overensstemmelse med chartrets artikel 17, stk. 2.«

4 Af artikel 2, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/48 følger:

»Dette direktiv berører ikke:

a) fællesskabsbestemmelserne med materielle regler vedrørende intellektuel ejendomsret, direktiv 95/46/EF, direktiv 1999/93/EF og direktiv 2000/31/EF i almindelighed, og artikel 12-15 i direktiv 2000/31/EF i særdeleshed.«

5 Artikel 8 i direktiv 2004/48 med overskriften »Ret til information« bestemmer:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente retslige myndigheder i forbindelse med sager om krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed og som svar på en velbegrundet og forholdsmæssig afpasset begæring fra rekvirenten kan pålægge den krænkende part og/eller enhver anden person at give oplysninger om oprindelsen af og distributionskanalerne for de varer eller tjenesteydelser, der krænker en intellektuel ejendomsrettighed, såfremt den pågældende:

- a) er fundet i besiddelse af de omtvistede varer i kommerciel målestok
  - b) er fundet i færd med at anvende de omtvistede tjenesteydelser i kommerciel målestok
  - c) er fundet i færd med at yde tjenester, der anvendes i de omtvistede aktiviteter, i kommerciel målestok
- eller
- d) er blevet identificeret af den i litra a), b) eller c) omhandlede person som indblandet i produktion, fremstilling eller distribution af sådanne varer eller levering af sådanne tjenesteydelser.

2. De i stk. 1 nævnte oplysninger omfatter i givet fald:

- a) navn og adresse på producenter, fremstillere, distributører, leverandører og andre tidligere indehavere af varer eller tjenesteydelser samt på engros- og detailhandelsled
- b) oplysninger om producerede, fremstillede, leverede, modtagne eller bestilte mængder og om den pris, der er opnået for de pågældende varer eller tjenesteydelser.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse med forbehold af andre lovbestemmelser, der:

- a) tillægger rettighedshaveren en mere vidtgående ret til information
- b) regulerer brugen af oplysninger meddelt i henhold til denne artikel i civile eller strafferetlige sager

- c) omhandler erstatningsansvaret ved misbrug af retten til information
  - d) danner grundlag for at nægte at meddele oplysninger, som ville tvinge den i stk. 1 omhandlede person til at indrømme, at vedkommende selv eller en nær slægtning har deltaget i en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed,

eller
  - e) omhandler beskyttelsen af fortrolige kilder til information eller behandlingen af personoplysninger.«
- 6 Artikel 2 i direktiv 95/46 med overskriften »Definitioner« bestemmer:

»I dette direktiv forstås ved:

- a) »personoplysninger« enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person (»den registrerede«); ved identificerbar person forstås en person, der direkte eller indirekte kan identificeres, bl.a. ved et identifikationsnummer eller et eller flere elementer, der er særlige for denne persons fysiske, fysiologiske, psykiske, økonomiske, kulturelle eller sociale identitet
- b) »behandling af personoplysninger« (»behandling«) enhver operation eller række af operationer – med eller uden brug af elektronisk databehandling – som personoplysninger gøres til genstand for, f.eks. indsamling, registrering, systematisering, opbevaring, tilpasning eller ændring, selektion, søgning, brug, videregivelse ved transmission, formidling eller enhver anden form for overladelse, sammenstilling eller samkøring samt blokering, slettelse eller tilintetgørelse

[...]«

Tysk lovgivning

- 7 Markengesetz (den tyske varemærkelov) af 25. oktober 1994 (BGBl. 1994 I, s. 3082), som ændret ved lov af 19. oktober 2013 (BGBl. 1994 I, p. 3830, herefter »Markengesetz«), bestemmer i § 19 med overskriften »Oplysningspligt«:

»1. Indehaveren af et varemærke eller et handelsnavn kan i de i §§ 14, 15 og 17 omhandlede tilfælde af den krænkende part kræve, at denne øjeblikkeligt giver oplysninger om distributionskanalerne for de varer eller tjenesteydelser, der viser tegn på at være ulovlige.

2. Når der foreligger en åbenbar overtrædelse eller en situation, hvor indehaveren af et varemærke eller et handelsnavn har anlagt sag mod den krænkende part, har indehaveren (uanset bestemmelserne i stk. 1) ligeledes krav på videregivelse af oplysninger over for tredjemand, der i kommerciel målestok

- 1) er i besiddelse af de ulovlige varer
- 2) har anvendt de ulovlige tjenesteydelser
- 3) har erlagt tjenesteydelser, der er anvendt i de omtvistede aktiviteter, eller
- 4) i henhold til de oplysninger, der er givet af en af de i nr. 1), 2) eller 3) nævnte personer, har deltaget i produktionen, fremstillingen eller distributionen af disse varer eller i erlæggelsen af disse tjenesteydelser,

medmindre den pågældende person i medfør af §§ 383-385 i lov om civil retspleje [Zivilprozessordnung] er berettiget til at nægte at afgive vidneforklaring i sagen mod den krænkende part. I tilfælde af at retten til videregivelse af oplysninger påberåbes i forbindelse med et søgsmål i henhold til nr. 1), kan retten på anmodning suspendere den igangværende sag mod den krænkende part, indtil den tvist, der vedrører retten til videregivelse af oplysninger, er løst. Den person, der er forpligtet til at give oplysninger, kan af den krænkede person kræve, at denne yder ham kompensation for udgifterne i forbindelse med videregivelsen af de nævnte oplysninger.

[...]«

- 8 »§ 383 i Zivilprozessordnung i den affattelse, der blev offentliggjort den 5. december 2005 (BGBl. 2005 I, s. 3202), med overskriften »Nægtelse af at vidne af personlige årsager« bestemmer i stk. 1:

Personer, der er berettiget til at nægte at afgive vidneforklaring, er:

[...]

6. personer, der som følge af deres stilling, hverv eller opgaver er blevet betroet forhold, som i sagens natur eller i henhold til lov skal hemmeligholdes for så vidt angår de forhold, som tavshedspligten vedrører.«

Tvisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

- 9 Coty Germany fremstiller og forhandler parfumer og er indehaver af en eksklusiv licens til EF-varemærket Davidoff Hot Water, der er registreret under nr. 968661 for parfumeriartikler.
- 10 I januar 2011 købte Coty Germany en flaske parfume af mærket Davidoff Hot Water igennem en internetauktion. Selskabet indbetalte købsprisen for denne vare på den af sælgeren anførte konto i Stadtparkasse.
- 11 Efter at Coty Germany havde konstateret, at den købte vare var en forfalskning, anmodede selskabet internetauktionen om at angive det virkelige navn på indehaveren af brugerkontoen på den nævnte internetauktion, hvorfra parfumen var blevet solgt, idet salget var gennemført under et pseudonym. Den angivne person medgav at være indehaveren af den pågældende brugerkonto, men nægtede at være sælgeren af varen og nægtede under påberåbelse af retten til at nægte at afgive vidneforklaring at give yderligere oplysninger.
- 12 Under henvisning til Markengesetz § 19, stk. 2, henvendte Coty Germany sig herefter til Stadtparkasse for at anmode om navn og adresse på indehaveren af den konto, hvorpå selskabet havde indbetalt købsprisen for forfalskningen. Stadtparkasse nægtede under påberåbelse af bankhemmeligheden at videregive disse oplysninger til selskabet.
- 13 Coty Germany anlagde herefter sag ved Landgericht Magdeburg (regional domstol i Magdeburg), som pålagde Stadtparkasse at videregive de pågældende oplysninger.
- 14 Oberlandesgericht Naumburg (regional appeldomstol i Naumburg), som er den appelinstant, som Stadtparkasse indbragte sagen for, ophævede den dom, der var blevet afsagt i første instans, idet den vurderede, at anmodningen om videregivelse af de pågældende oplysninger var ugrundet som omhandlet i Markengesetz § 19, stk. 2, første punktum, nr. 3.

- 15 Oberlandesgericht Naumburg var nemlig af den opfattelse, at Stadtparkasse som pengeinstitut, selv om de tjenesteydelser, som den leverede, der i det pågældende tilfælde bestod i forvaltning af en løbende konto, blev benyttet i forbindelse med den retskrænkende aktivitet, i henhold til Markengesetz § 19, stk. 2, første punktum, sammenholdt med § 383, stk. 1, i Zivilprozessordnung, kunne nægte at afgive vidneforklaring i en civil sag.
- 16 Den nævnte ret vurderede, at denne konklusion ikke blev afkræftet, hvis disse bestemmelser fortolkes i overensstemmelse med direktiv 2004/48.
- 17 Coty Germany iværksatte revisionsanke ved Bundesgerichtshof (forbundsdomstolen), idet selskabet fastholdt sine påstande. Da der hersker tvivl om fortolkningen af direktiv 2004/48 og navnlig dets artikel 8, har Bundesgerichtshof besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal artikel 8, stk. 3, litra e), i direktiv 2004/48 fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national ordning, der i et tilfælde som det i den foreliggende sag omhandlede giver et pengeinstitut ret til under påberåbelse af princippet om bankhemmelighed at nægte at give oplysning i henhold til direktivets artikel 8, stk. 1, litra c), om en kontoindehavers navn og adresse«?

Formaliteten

- 18 Stadtparkasse har anført, at anmodningen om præjudiciel afgørelse bør afvises, idet den har gjort gældende, at den sag, som behandles af den forelæggende ret, ikke reguleres af direktiv 2004/48, men derimod alene af den nationale lovgivning, idet den i hovedsagen omhandlede anmodning om oplysninger ikke er forelagt i forbindelse med en sag om krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed, men derimod i forbindelse med en sag om åbenlys krænkelse af et EF-varemærke. Et sådant tilfælde er imidlertid ikke omhandlet i direktiv 2004/48.
- 19 I denne henseende skal det, som generaladvokaten har anført i punkt 20 i forslaget til afgørelse, konstateres, at en anmodning om oplysninger i forbindelse med en sag om en åbenlys krænkelse af en varemærkerettighed tydeligvis er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 8, stk. 1, i direktiv 2004/48.
- 20 Denne konklusion underbygges af 13. betragtning til direktiv 2004/48, ifølge hvilken det er nødvendigt at fastlægge så bredt et anvendelsesområde for dette direktiv som muligt for at dække alle de intellektuelle ejendomsrettigheder, der er omfattet af fællesskabsbestemmelserne på dette område og/eller af de berørte medlemsstaters lovgivning. Det skal således bemærkes, at dette direktiv ligeledes finder anvendelse på en sag om krænkelse af en EF-varemærkerettighed.
- 21 Følgelig kan anmodningen om præjudiciel afgørelse antages til realitetsbehandling.

Om det præjudicielle spørgsmål

- 22 Med sit spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 8, stk. 3, litra e), i direktiv 2004/48 skal fortolkes således, at den er til hinder for en ordning, der i en situation som den i hovedsagen foreliggende giver et pengeinstitut ret til under påberåbelse af princippet om bankhemmelighed at nægte at give oplysninger i henhold til nævnte direktivs artikel 8, stk. 1, litra c), om en kontoindehavers navn og adresse.
- 23 For det første fremgår det af ordlyden af artikel 8, stk. 1, litra c), i direktiv 2004/48, at medlemsstaterne skal sikre, at de kompetente retslige myndigheder i forbindelse med sager om krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed og som svar på en velbegrunnet og forholdsmæssig afpasset begæring fra sagsøgeren kan pålægge enhver person at give oplysninger om oprindelsen af og

distributionskanalerne for de varer eller tjenesteydelser, der krænker en intellektuel ejendomsrettighed, såfremt den pågældende er fundet i færd med at yde tjenester, der anvendes i de omtvistede aktiviteter, i kommerciel målestok.

- 24 Denne bestemmelse skal læses i lyset af 17. betragtning til direktivet, ifølge hvilken de foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der fastlægges i dette direktiv, i hvert enkelt tilfælde bør fastsættes på en sådan måde, at der tages behørigt hensyn til den enkelte intellektuelle ejendomsrets specifikke karakteristika og, når det er relevant, til krænkelserens forsætlige eller ikke-forsætlige karakter.
- 25 For det andet følger det af artikel 8, stk. 3, litra e), i direktiv 2004/48, at dettes artikel 8, stk. 1, finder anvendelse med forbehold af andre lovbestemmelser, der omhandler beskyttelsen af fortrolige kilder til information eller behandlingen af personoplysninger.
- 26 Det er ubestridt, at et pengeinstitut som det i hovedsagen omhandlede kan være omfattet af anvendelsesområdet for artikel 8, stk. 1, litra c), i direktiv 2004/48. Det er ligeledes ubestridt, at et sådant pengeinstituts videregivelse af navn og adresse på en af sine kunder udgør en behandling af personoplysninger som defineret i artikel 2, litra a) og b), i direktiv 95/46.
- 27 En national ordning som den i hovedsagen omhandlede, der giver et pengeinstitut ret til under påberåbelse af princippet om bankhemmelighed ikke at give oplysninger, der er anmodet om i forbindelse med en civil sag, kan derfor være omfattet af anvendelsesområdet for artikel 8, stk. 3, litra e), i direktiv 2004/48.
- 28 Artikel 8, stk. 1, litra c), i direktiv 2004/48 og dettes artikel 8, stk. 3, litra e), læst sammen, bestemmer, at forskellige rettigheder skal overholdes. På den ene side skal retten til oplysninger og på den anden side retten til beskyttelse af personoplysninger nemlig respekteres.
- 29 Den ret til oplysninger, som sagsøgeren har i forbindelse med en sag om en krænkelse af dennes ejendomsrettighed, tilsigter således på det pågældende område at konkretisere og gøre den grundlæggende ret til adgang til effektive retsmidler, der er sikret i chartrets artikel 47, anvendelig og derved at sikre den effektive udøvelse af den grundlæggende ejendomsret, som omfatter intellektuelle ejendomsrettigheder, der er beskyttede i dets artikel 17, stk. 2. Som generaladvokaten har anført i punkt 31 i forslaget til afgørelse, udgør den første af disse grundlæggende rettigheder nemlig en nødvendig bestemmelse for at beskytte den anden rettighed.
- 30 Retten til beskyttelse af personoplysninger, som tilkommer de personer, der er omfattet af artikel 8, stk. 1, i direktiv 2004/48, udgør en del af den grundlæggende ret, der tilkommer enhver person, til, at vedkommendes personoplysninger beskyttes, som er sikret ved artikel 8 i chartret og direktiv 95/46.
- 31 Hvad angår disse rettigheder fremgår det af 32. betragtning til direktiv 2004/48, at dette anerkender de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er stadfæstet i chartret. Direktivet har navnlig til formål at sikre, at den intellektuelle ejendomsret overholdes fuldt ud i overensstemmelse med chartrets artikel 17, stk. 2.
- 32 Samtidig bør beskyttelsen af den intellektuelle ejendomsret, som det fremgår af artikel 2, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/48 samt af 2. og 15. betragtning til sidstnævnte, ikke være til hinder for bl.a. beskyttelsen af personlige oplysninger, navnlig derved, at direktiv 2004/48 ikke kan påvirke direktiv 95/46.
- 33 Den foreliggende anmodning om præjudiciel afgørelse rejser derfor spørgsmålet om, hvorledes man opnår den nødvendige forening af de krav, der er forbundet med forskellige grundlæggende rettigheder, nemlig dels beskyttelsen af privatlivets fred, dels beskyttelsen af den intellektuelle ejendomsret og retten til beskyttelse af personoplysninger (jf. i denne retning dom *Promusicae*, C-275/06, EU:C:2008:54, præmis 65).

- 34 I denne henseende skal det for det første bemærkes, at EU-retten i henhold til Domstolens praksis kræver, at medlemsstaterne under gennemførelsen af direktiver påser, at de lægger en fortolkning af disse direktiver til grund, som gør det muligt at sikre den rette afvejning af de forskellige grundlæggende rettigheder, der er beskyttet af EU's retsorden. Under iværksættelsen af foranstaltningerne til gennemførelse af de nævnte direktiver påhviler det herefter ikke blot myndighederne og domstolene i medlemsstaterne at fortolke deres nationale ret på en måde, der er forenelig med disse direktiver, men også at sikre, at de ikke lægger en fortolkning heraf til grund, som kommer i konflikt med disse grundlæggende rettigheder eller med andre almindelige EU-retlige principper (jf. dom *Promusicae*, C-275/06, EU:C:2008:54, præmis 70).
- 35 For det andet skal det bemærkes, at chartrets artikel 52, stk. 1, bl.a. præciserer, at enhver begrænsning i udøvelsen af de rettigheder og friheder, der anerkendes, skal respektere disse rettigheders og friheders væsentligste indhold, og at det følger af Domstolens retspraksis, at en foranstaltning, der medfører en krænkelse af en af chartret beskyttet rettighed, anses for ikke at være i overensstemmelse med kravet om, at der skal sikres en sådan afvejning mellem de grundlæggende rettigheder, der skal forenes (jf. for så vidt angår påbud domme *Scarlet Extended*, C-70/10, EU:C:2011:771, præmis 48 og 49, samt *Sabam*, C-360/10, EU:C:2012:85, præmis 46 og 47).
- 36 I det pågældende tilfælde giver den omhandlede nationale ordning et pengeinstitut ret til under påberåbelse af princippet om bankhemmelighed at nægte at give oplysning i henhold til artikel 8, stk. 1, litra c), i direktiv 2004/48 om en kontoindehavers navn og adresse, idet selv om direktivets artikel 8, stk. 1, vel at mærke ikke anerkender en selvstændig ret til videregivelse af oplysninger, som private direkte kan udøve over for den krænkende part eller de personer, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra a)-d), i det nævnte direktiv, pålægger det ikke desto mindre medlemsstaterne pligten til at sikre, at disse oplysninger kan tilvejebringes gennem en retslig forundersøgelse.
- 37 Det tyder på, at den i hovedsagen omhandlede nationale ordning isoleret set giver ret til et sådant ubegrænset afslag, idet dens ordlyd hverken indeholder betingelser eller en præcisering, hvilket det dog tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
- 38 Således kan en sådan ordning i den nationale ret isoleret set være til hinder for den ret til videregivelse af oplysninger, der følger af artikel 8, stk. 1, i direktiv 2004/48, og derfor, som det fremgår af nærværende doms præmis 29, af en sådan art, at den ikke overholder de grundlæggende rettigheder med hensyn til adgang til effektive retsmidler og intellektuelle ejendomsrettigheder.
- 39 I denne henseende kan denne ubegrænsede og ubetingede ret til at påberåbe sig bankhemmeligheden være til hinder for, at de procedurer, der er fastlagt i direktiv 2004/48, og de foranstaltninger, der er truffet af de kompetente nationale myndigheder – bl.a. når sidstnævnte ønsker at træffe afgørelse om videregivelsen af de nødvendige oplysninger i henhold til direktivets artikel 8, stk. 1 – behørigt kan tage hensyn til den enkelte intellektuelle ejendomsrets specifikke karakteristika og, når det er relevant, til krænkelsens forsætlige eller ikke-forsætlige karakter.
- 40 Heraf følger, at en sådan tilladelse kan medføre en krænkelse – inden for rammerne af artikel 8 i direktiv 2004/48 – af den effektive udøvelse af intellektuelle ejendomsrettigheder til fordel for de i direktiv 2004/48 omhandlede personers ret til beskyttelse af personoplysninger, der vedrører dem selv, i kraft af et pengeinstituts forpligtelse til at overholde princippet om bankhemmelighed.
- 41 Det følger af det ovenstående, at en national ordning som den i hovedsagen omhandlede isoleret set kan medføre en krænkelse af den grundlæggende ret til adgang til effektive retsmidler og i sidste ende af den grundlæggende ret til intellektuelle ejendomsrettigheder, der tilkommer indehaverne af disse rettigheder, og at den derfor ikke overholder kravet om at sikre den rette afvejning af de forskellige grundlæggende rettigheder, der afvejes i artikel 8 i direktiv 2004/48.

- 42 Det tilkommer imidlertid den forelæggende ret at efterprøve, om der i givet fald inden for den pågældende nationale ret findes andre midler eller alternative retsmidler, der gør det muligt for de kompetente retslige myndigheder at træffe afgørelse om, at de nødvendige oplysninger vedrørende identiteten af de personer, der er omfattet af artikel 8, stk. 1, i direktiv 2004/48, videregives under hensyn til det enkelte tilfældes specifikke karakteristika i medfør af 17. betragtning til sidstnævnte.
- 43 Det følger af samtlige ovenstående betragtninger, at det forelagte spørgsmål skal besvares med, at artikel 8, stk. 3, litra e), i direktiv 2004/48 skal fortolkes således, at den er til hinder for en national ordning som den i hovedsagen omhandlede, der ubegrænset og ubetinget giver et pengeinstitut ret til under påberåbelse af princippet om bankhemmelighed at nægte at give oplysning i henhold til direktivets artikel 8, stk. 1, litra c), om en kontoindehavers navn og adresse.

Sagens omkostninger

- 44 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Fjerde Afdeling) for ret:

Artikel 8, stk. 3, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder skal fortolkes således, at den er til hinder for en national ordning som den i hovedsagen omhandlede, der ubegrænset og ubetinget giver et pengeinstitut ret til under påberåbelse af princippet om bankhemmelighed at nægte at give oplysning i henhold til direktivets artikel 8, stk. 1, litra c), om en kontoindehavers navn og adresse.

Underskrifter